УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС

МІСІОНАР

Рік заснування 1897. № 4 (90)

2000

КВІТЕНЬ

НОВІ КНИГИ ВИДАВНИЦТВА "МІСІОНЕР":

о.Корчагін К.,ЧСВВ. **Господь наш Ісус Христос – Дорога, Правда і Життя**: *роздумування над Євангелією. – 380 с., в твердій оправі.*

Перша книга роздумувань над Євангелією бл. п. о. Климентія, ЧСВВ вийшла друком у 1999 році. Це своєрідна христологія для вірних. Загалом читачам пропонується 128 духовних наук про Ісуса Христа. У них він спробував розкрити багате й плідне поле Божої правди про Ісуса Христа, Його особу і науку, яка для християн є світлом для розуму, силою для волі, поживою для духовного життя. У пропонованій книзі, йде мова про Ісуса Христа, слугу Божого Царя, як посередника, відкупителя, доброго пастиря. Роздумування о. Климентія зацікавлять духовенство, катехитів та широке коло мирян.

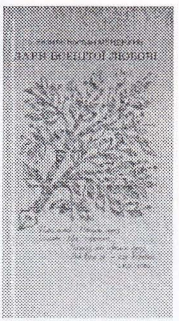

о. Мендрунь В.,ЧСВВ. **"Дари всепітої любові"***: поезії – 192 с., ілюстр.*

Нова книга о. Василя Мендруня, ЧСВВ, як і попередня ("Побійна гора"), є такою ж глибокою, тематично поліфонічною, стилістично викінченою. Як правило, його поезії лапідарні, місткі, афористичні, молитовно одухотворені. Привертають увагу і незвичайні "Алфавітні тавтограми", і "Віршоквіти" для дітей, і живі сценки з часів діяльності УГКЦ у підпіллі, і зичливі картинки гумору.

Це воістину щедрі дари усім, хто любить поетичне слово.

о. Жералдо Пірес де Совза, ЧНІ. **"Вибір майбутнього".** *З португальської мови переклали о. Василь Зінько, ЧСВВ та с. Димитрія Фіялка, СНДМ.– 196 с.*

Книга о. Жералдо Пірес де Совза, ЧНІ "Вибір майбутнього" вперше перекладена на українську мову. Основною її темою є вибір стану: подружнього, самітнього "польової лілеї" та монашого. Автор вказує на те, як дівчина повинна прислухатися до поклику Божого, вибираючи той чи інший стан, ведеться мова про те, як готуватись до подружнього чи монашого життя, про становище тих дівчат, які не мали нагоди чи не хотіли виходити заміж. Поряд з тим, змальовується цінність чистоти аж до шлюбу.

Книгу з цікавістю прочитають дівчата та молодь загалом. Вона може стати у нагоді викладачам духовних учбових закладів та вчителям християнської етики.

Окрім книг, пропонуємо придбати цілий ряд католицьких часописів - "Світло", "Місіонар", "Дзвіниця", а також альманах християнської думки "Київська Церква". У них ви познайомитеся з хронікою релігійного життя в Україні, духовно збагатитеся завдяки тематичним публікаціям, тощо.

Нашу літературу можна придбати у Львові, у кіосках при василіянських церквах св. Андрія і св. Онуфрія, при храмах Різдва Пресвятої Богородиці (пр. Червоної Калини), свв. Володимира і Ольги (вул. Симоненка) та при василіянських монастирях України.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Христос Воскрес!

На цілій північній півкулі навесні пробуджується до нового життя природа. Щось подібне стається і в душі кожного християнина. У ній на місці гріха відроджується життя Божої благодаті. Цей місяць є найсприятливішим до духовного відродження у кожному з нас. І тому виконати це завдання допоможуть численні публікації даного числа "Місіонаря".

Під рубрикою "Роздуми над Євангелією" вміщуємо чергове "Слово життя", суть якого – розіп'ятий Христос притягає усіх до себе, об'єднуючи своєю любов'ю в одну велику родину. Під рубрикою "Церква і медицина" вміщуємо короткий звіт про конференцію медиків у Львові та витяги з резолюції, прийнятої на ній. Ці матеріали сприятимуть усвідомленню того, що лікарем душі і тіла людини є Господь Бог,а не окультні науки і їхні "слуги". Читайте також зворушливу історію про о. Петра Роденхебера – його життєвий шлях з іконою Матері Божої Казанської, та про паломництво Святійшого Отця до Єгипту. Майже кожна парафія відзначає 2000-літній ювілей християнства. Про святкування цієї знаменної дати у с. Ролів на Львівщині читайте у короткому репортажі. На кілька питань вірних про Богослужіння знову відповідає о. Василь Зінько, ЧСВВ.

Подаємо продовження статті бр. Ігнатія Москалюка, ЧСВВ про значення вервиці та розважання над славними таїнствами.

Наше суспільство потребує радіопередач релігійно-національного спрямування. У Львові звучить в ефірі радіо "Милосердя і час", з діяльністю якого знайомимо вас у цьому числі. Закликаємо щодня слухати це радіо і підтримати його. З нагоди 90-ліття життя о. Д. Богуна, ЧСВВ подаємо обширний життєпис цього ісповідника віри з пера о. Мар'яна Чорнеги, ЧСВВ. Поезії з нагоди Великодня додадуть вам радісного і святкового настрою. Дітям даруємо розповідь про волинку, мелодія якої відображає важкий шлях до визволення і воскресіння.

У некролозі читайте про великого місіонера в Україні та на поселеннях – о. А. Шагалу, ЧСВВ.

Вітаємо усіх вас з Великоднем і благаємо для вас у Христа Воскреслого правдивої радості і миру.

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

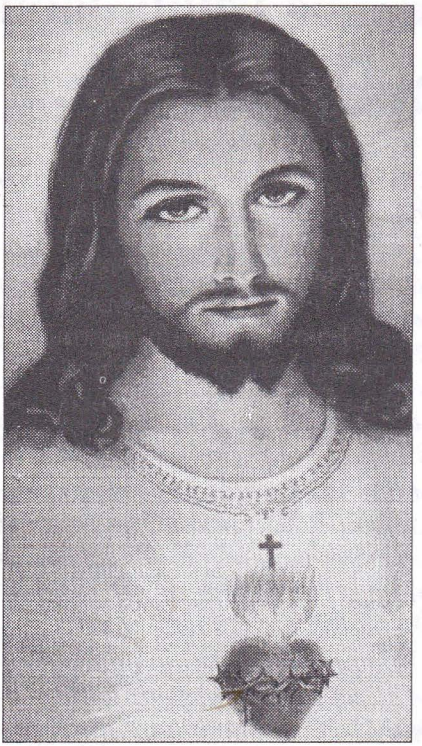

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА КВІТЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ ЗАВДЯКИ ВЕЛИКОДУШНІЙ ХРИСТИЯНСЬКІЙ ГОСТИННОСТІ БІЖЕНЦІ ТА ЕМІГРАНТИ ВІДЧУЛИ ДОБРОТУ БОГА ОТЦЯ.

"Був я чужинцем і ви прийняли мене". Христос обіцяв вічну нагороду тим, які в його ім'я проявлять гостинність, тобто дадуть притулок чужинцям-біженцям, подорожнім, тощо. Звичайно, через війни, соціальні катаклізми, через стихійні лиха (повені, землетру-

си, пожежі та ін.) люди залишаються без даху над головою. Чимало таких збідованих шукають притулку в інших куточках світу, тобто на чужині. Деякі з біженців залишаються там і отримують статус емігрантів. Молімося за те, щоб християни в цілому світі, спонукувані любов'ю до Бога і ближніх, радо і великодушно проявляли гостинність до знедолених, які відчують на ділі любов Бога Отця.

Місійний: ЩОБ НАРОДИ АФРИКИ, РОЗ'ЄДНАНІ НЕНАВИСТЮ І ВІЙНАМИ, ПОЧЕРПНУЛИ У ЄВАНГЕЛІЇ СИЛУ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ ПОМСТИ І НАСИЛЛЯ, ТА ЩОБ ВІДКРИЛИ СВОЇ СЕРЦЯ ДО МИЛОСЕРДЯ І ПРИМИРЕННЯ.

З африканського континенту, де проживають сотні народів, часто доходять до нас повідомлення про війни і прояви насильства. Багато африканських країн вже стали християнськими або принаймі там не перешкоджають поширювати Христову благовість. Молімося за те, щоб усі жителі Африки усвідомлювали непотрібність та шкідливість насильних методів розв'язання проблем та, щоб відкривши свої серця до милосердя, прямували до примирення.

Місцевий: ЩОБ ХРИСТОВА ПЕРЕМОГА НАД СМЕРТЮ НАПОВНИЛА ВСІХ НАС, ХРИСТИЯН УКРАЇНИ РАДІСТЮ І МИРОМ.

"Мир нас сам Христос приносить, мир нам небо днесь голосить..." – співаємо у пасхальні дні. Про радість, яка наповнює всю людину, вільну від всілякого гніту, і про мир воскреслого Христа промовляє вся наша пасхальна Літургія. Така радість і такий мир наявні лише у небі. Але воскреслий Христос саме цим скарбом збагатив своїх учнів. "Мій мир даю вам..." Молімся за те, щоб усі християни України стали гідні того дару воскреслого Христа шляхом покаяння і примирення з Богом і людьми.

Покровитель на квітень – св. апостол Яків, 30 квітня (13 травня)

Цей Святий походив з Галилеї і проживав у Витсаїді, де займався рибальством. Він одразу пішов за Спасителем, коли той покликав його, будучи готовим до жертвенної служби Господеві. Св. Яків був серед тих небагатьох апостолів, що ставали свідками особливих подій з прилюдного життя Ісуса Христа. Зокрема, коли Господь оздоровляв Симонову тещу, а також під час преображення на горі Тавор та страждань Спасителя. Трилітня присутність біля Месії, приклад його найкращих чеснот і численні повчання, а в кінці надзвичайне освячення Святим Духом у День П'ятидесятниці зробили зі св. Якова правдивого апостола, сильного вірою, мужа геройських чеснот. Після Христового вознесіння цей апостол жив ще 11 років. У 44 році був оскаржений противниками християнської віри перед царем Іродом Агрипою і загинув мученицькою смер-

тю (перший серед усіх 12 апостолів). Юдей, який оскаржив св. Якова, був зворушений силою його духа і проголосив, що він християнин. Апостол простив йому під час їхньої страти. Тіло св. Якова поховали у Єрусалимі. Згідно з деякими переданнями ще відомо, що він проповідував Христову віру в Іспанії і тому вважається небесним заступником цієї країни.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ТРАВЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ХРИСТИЯНИ ЦІЛОГО СВІТУ НАСЛІДУВАЛИ ІСУСА ХРИСТА ТА ЙОГО ПРЕСВЯТУ МАТІР, СТАЮЧИ ПОДІБНИМИ ДО НЕЇ У ВІРНОСТІ І ДОБРОТІ.

Місійний: ЩОБ ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЮ НОВІТНІХ МУЧЕНИКІВ СПРИЯЛО РОЗВИТКОВІ МІСІЙНОГО РУХУ У ЦЕРКВІ.

Місцевий: ЩОБ ВСІ МИ, ХРИСТИЯНИ УКРАЇНИ, СТАЛИ ПОСЛІДОВНИКАМИ ЧЕСНОТ НАШОЇ НЕБЕСНОЇ МАТЕРІ – ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

Покровитель на травень – св. Атаназій, 15 (2 червня)

НАМ ПИШУТЬ

Слава Ісусу Христу!

Складаю щиру подяку через "Місіонар" Пресвятому Ісусовому Серцю, Пресвятій Діві Марії за допомогу, а св. Йосифові, св. апостолові Юді-Тадею, а також св. Герардові-опікуну матерів за їхнє заступництво.

Під час вагітності лікарі поставили мені невтішний діагноз. Але за молитвами цих святих пологи пройшли успішно і дитина народилася здоровою.

Раджу усім читачам молитися до святих і вони завжди заступляться за вас перед Богом.

З повагою Ярослава,
м. Львів

"СЛОВО ЖИТТЯ"

"Я ж, коли від землі буду піднесений, усіх притягну до себе" (Йо 12, 32).

Чудові ці Ісусові слова. У них – ключ християнства.

Наближалася юдейська пасха. У натовпі паломників, що прибули до Єрусалиму, було декілька греків, що хотіли побачити Ісуса. Учні повідомляють його про це. А Ісус відповідає словами про свою близьку смерть. Згодом додає, що вона, замість розсіяти учнів, як могло б статися, – притягає усіх до Нього. А значить смерть Ісуса приведе до Нього всіх, юдеїв чи греків, хто вірить у Нього. Усіх, без огляду на расу, суспільне становище, стать.

Ісусове діло спасіння стосується цілого світу, має всесвітній вимір. І присутність греків є доказом цього.

"Я ж, коли від землі буду піднесений, усіх притягну до себе".

Що означає "від землі буду піднесений"?

Цей вислів у євангелиста Івана одночасно означає "бути піднесеним на хресті" і "бути прославленим". У стражданні і смерті Христа Іван бачить великий прояв Божої любові до людства. А ця любов є така могутня, що приносить воскресіння і притягає усіх до Ісуса. Навколо піднесеного Христа твориметься об'єднання нового народу Божого.

І більше неможливо відділити хрест від слави, неможливо відділити Розп'ятого Христа від Христа Воскреслого. Це два аспекти тієї самої тайни Бога, який є любов'ю.

Саме ця Любов притягає. Розп'ятий і Воскреслий Христос у глибокому і особистому зв'язку притягає серце людини: кличе учнів розділити його славу і спонукає їх любити всіх так, як Він, до готовності віддати життя.

"Я ж, коли від землі буду піднесений, усіх притягну до себе".

Як жити нам згідно з цими словами Ісуса? Як відповісти на таку велику любов?

Якщо Ісус помер за всіх, то всі повинні наслідувати Його і мовби стати другим Христом. Тому дивімось на кожну людину поглядом любові, який проникає глибоко і не зупиняється на зовнішності.

Чи вони християни, чи мусульмани, чи буддисти, чи визнавці інших релігій – всі мають бути об'єктом нашої любові, яка готова віддати життя. І хоч від нас не буде вимагатися віддати життя, однак дуже часто вимагається від нас умертвлення самолюбства.

Коли розіпнемо на хресті наше "я", коли умертвимо стару людину, щоб міг жити в нас Ісус, тоді і ми зможемо побачити, як навколо поширюється Царство Боже.

Хтось сказав, що людство належить тому, хто його любить. А хто любив більше від Ісуса? Так само зможуть любити і ті, що намагаються наслідувати Його, повністю віддаючись ближньому у незацікавленій любові та любові до всіх.

"Я ж, коли від землі буду піднесений, усіх притягну до себе".

Цього місяця намагаймося прийняти в серце і втілювати в життя цінну науку Христа Розп'ятого і Воскреслого. Вона прояснить нам позитивне значення терпіння, яке наявне у нашому житті, та виявить його надзвичайну плідність.

День за днем, зустрічаючи великі чи малі страждання: сумніви, невдачі, непорозуміння, напружені стосунки, труднощі на роботі, хворобу чи навіть нещастя, або ж серйозні клопоти, намагаймося приймати їх і жертвувати Ісусові, як вияв нашої любові.

З'єднаймо наше страждання з Його, воно мов краплина у порівнянні з морем, щоб воно принесло плоди для добра багатьох. Пожертвувавши наше терпіння, стараймося більше про це не думати, а робити те, що Бог хоче від нас, там, де ми – є в сім'ї, на робочому місці, у Церкві. Перш за все, намагаймося любити інших, ближніх, які поруч нас.

А оскільки Ісус віддав життя за всіх, і всі покликані йти за Ним, то прикладаймо зусиль, щоб якомога більше людей змогло пізнати у нашій любові Божу любов. Тоді Він притягне усіх до себе у такий спосіб, що ми любитимемось між собою, і між усіма розквітне всеохоплююче братерство.

К'яра ЛЮБІХ

ВІРМО БОГУ, А НЕ ЕКСТРАСЕНСАМ

Актуальна конференція щодо пошуків правильних і неправильних доріг до здоров'я була проведена 11 березня в храмі Пресвятої Євхаристії м. Львова (колишньому Домініканському соборі). Організатором цього заходу було Товариство медиків св. Луки, яке діє при церкві св. Андрія у Львові. Конференція розпочалась Святою Літургією. Потім була зачитана відозва-звернення католицьких і православних владик до мера міста Львова, в якій йшлося про недопущення проведення сеансів екстрасенса Анатолія Кашпіровського у м. Львові. В конференції взяли участь медики, священики, миряни.

Зі змістовною доповіддю на тему "Віра і здоров'я" виступив **о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ**. В ній, зокрема, наголошувалося на важливості молитви і віри людини, участі в Святій Літургії, читанні молитов, псалмів, тобто довіряти Богу, а не екстрасенсам.

Про те, що говорить Біблія щодо шляхів до оздоровлення, розповів **о. Василь Зінько, ЧСВВ**. Професор, завідувач кафедрою терапії Львівського медуніверситету **Р. Дудка** зупинився на питанні "Визначення здоров'я з позиції християнської етики". Сестра **Діогена Терешкевич, СНДМ,** асистент кафедри гуманітарних дисциплін Львівського медуніверситету ознайомила присутніх з культом, який спрямований до Бога, наголосила на важливості участі в Святих Тайнах, застерегла від різного впливу екстрасенсів, забобонів – хибних шляхів до здоров'я і зневаги Бога.

Цікавою була тема виступу лікаря-невропатолога обласної лікарні **п. Євгена Саноцького** про окультизм і окультні хвороби, тобто про негативний вплив на людину екстрасенсів і наслідки – виникнення багатьох захворювань. Цю тему доповнив своїми спостереженнями лікарської практики психіатр **Зеновій Онишко** та лікар обласної клінічної лікарні **Марія Синенька**.

Про те, яке місце займає астрологія в світлі християнського вчення, розповіла **с. В. Максимів, ЧСВВ**. Як захиститися від окультизму? Своїми роздумами цю тему поділився **о. Маркіян Гітюк, ЧСВВ**. "Обережно, шарлатанство" – на таку тему прочитала доповідь старша медсестра ОКГ **Г. Пурпура**. Чимало цінних порад щодо використання методів народної медицини дав у своїй доповіді асистент кафедри Львівської Ветеринарної Академії **п. М. Жила**.

Про шкідливий вплив псевдорелігійної літератури розповіла журналіст **п. У. Стецiв**.

Конференція закінчилась спільною молитвою за хворих і прийняттям резолюції.

Ольга КРАК

Витяги з резолюції, прийнятої учасниками конференції "Вірмо Богу, а не екстрасенсам"

В даний час екстрасенсорика та біоенергетика під різними видами активно входить в медицину, як нетрадиційні методи лікування.

Мало хто задумується над питанням про джерело окультизму. Окультизм — це наука на рівні гріховного стану людини, де за словами апостола Івана ***"світ у темряві лежить"***.

Окультисти використовують християнську символіку для більш ефективного притягування необережних християн.

Виникає питання, як нам ставитися до хвороби, до виздоровлення? Щоб з'ясувати це, нам, християнам, необхідно звернутися до Біблії. Треба пам'ятати, що справжнє одужання дає нам тільки Бог!

Церква не забороняє нетрадиційне лікування, а, навіть, дає дозвіл на нього окремим особам, передовсім священикам.

Здебільшого люди вважають найбільшим злом терпіння і недугу. Тому часто говорять: "Аби тільки було здоров'я, а решта — то все байка". Водночас, побутує думка, що неважливо, від кого одержати зцілення від хвороби: від Бога, чи від інших сил, головне — позбутися її, стати здоровим. Терпіння і хвороби не є добром, і треба з ними боротися. Але недуга може нам принести духовне благо, якщо ми зуміємо цю неминучість вірно прийняти.

Хвороба має рятувальну і освячуючу дію, коли з'єднати її з терплячим Христом, щоб зрозуміти, що наше життя — це коротка мить, після якої буде вічність, перемога воскресіння Христа терплячого.

Тому за станом здоров'я душі нам треба стежити в першу чергу. Ми повинні пам'ятати, що справжнє зцілення, виздоровлення дає нам тільки Господь. Оздоровлюючи, Ісус Христос спасає нас, прощаючи гріхи, виліковує тіло. "Ось видужав ти, не гріши вже більше, щоб не сталось тобі чогось гіршого", – казав апостол Іван.

Підсумовуючи результати нашої конференції, хочемо запропонувати ряд пропозицій для наших медичних працівників, духовенства, органів влади, а також для всіх людей.

· Щоб лікарі, медичні сестри, фармацевти вчились добачати в кожному хворому образ Христа.

· Нехай Святе Письмо і інші книги християнського віровчення для лікарів і медичного персоналу стануть взірцем того, як по-Божому і професійно виконувати свій фах, тому що порядний і побожний лікар не тільки виліковує тіло, але й душу хворого. Отож, просім Бога, щоб подав нам якомога більше лікарів на взірець безсрібників Косми і Дам'яна.

· Хвороби беруть початок із стресових ситуацій, конфліктів, негативних емоцій (страх, горе, тривога, депресія тощо). Тому, крім лікарських послуг, молитва, зокрема часте прийняття св. Причастя, є важливим ліком.

· Треба пам'ятати, що віра в Боже милосердя, надія на Господа і любов до Нього є основою нашого життя. Взиваймо Його святе ім'я, і Він оздоровить нас.

· Коли гасне віра в Бога, тоді з'являється віра в злі сили.

· Хвороба тіла часто є оздоровленням душі.

· Щоб зняти наслідки псевдодопомоги окультистів, необхідно часто читати Псалтир, молитви від чародійства, ходити на Молебні, співати Акафісти, брати участь у Службі Божій, а, передусім, часто сповідатися і причащатися.

· Потрібно оберігати дітей від впливу телевізора, електронних ігор, оскільки це шкідливо для їхнього духовного, психічного, фізичного і морального здоров'я.

· Необхідно читати духовну літературу, відкидати псевдорелігійні і сектантські видання, які є шкідливими для людини.

· Вимагаймо від наших депутатів у парламенті прийняття необхідних законів щодо захисту духовного життя людини, а в майбутньому – чіткого їх виконання місцевими владними структурами.

· Вимагаймо від місцевих органів охорони здоров'я, щоб вони не давали дозволу окультистам проводити лікування хворих, бо це призводить до глибоких розладів психіки, загострення соматичних захворювань у людей, які проходили курс лікування на їхніх сеансах.

· Слід частіше пригадувати вірним, що св.Тайна Оливопомазання є ліком для духовного і тілесного оздоровлення важкохворої людини.

· Здоров'я — це міра шляху вдосконалення, в першу чергу душі і тіла з позиції християнської етики.

· Не можна зневажати правдивого Богопочитання і слід усувати з нашого життя всілякі забобони.

Львів, 11.03.2000 р.

ЛЬВІВСЬКА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

запрошує на День відкритих дверей

який відбудеться 15 квітня 2000 року о 12^{00} год.
в приміщенні Академії за адресою

м. Львів, вул. Іларіона Свєнціцького, 17 (кінцева зупинка трамваю № 4 "Мушака-Богословська Академія")

Додаткова інформація за телефонами 76-82-73, 76-04-98

ПОВЕРНЕННЯ СТАРОВИННОЇ ІКОНИ У РОСІЮ

Історія цієї ікони бере свій початок ще з часів німецько-радянської війни 1941 року. Було це під Москвою. Серед персоналу медичної служби німецького війська були два брати-близнюки монахи Роденхебер. Коли німецькі війська відступали (це була люта зима, 40 градусів морозу), вони проходили через с. Жабино Гжацького району Смоленської області. На горищі однієї хати, яка горіла, один із згаданих братів-монахів на ім'я Петро, знайшов старовинну ікону (копію Казанської чудотворної ікони Матері Божої) і взяв її з собою, подібно, як колись взяв під хрестом Пресвяту Богородицю Іван Богослов.

Господь через заступництво Матері Божої охоронив його життя в усіх небезпеках воєнного лихоліття. Провидіння Боже запровадило цього ієромонаха на святі місії. Місіонарем служив він там протягом 39 років. Всюди з собою о. Петро носив святу ікону і молився. Вона стала йому найріднішою.

Під час довгої місіонерської діяльності він охрестив біля восьми тисяч людей. Кожному новохрещеному він подарував копію цієї чудотворної ікони і сказав: "Ось Мати твоя".

Перебуваючи в далекому краї – Індонезії він мріяв колись при-

На світлині: о. Петро Роденхебер у православній церкві (м. Гагарін) вручає старовинну ікону місцевому парохові

їхати в Росію і знову побувати в селі, в якому взяв ікону і знову її там залишити. Свою мрію йому вдалося здійснити в кінці лютого цього року завдяки місійному товариству св. Кирила і Методія. Спочатку він прибув у Москву, а звідти разом з п. Й. М. де Вольфом, о. Йосафатом Воротняком, ЧСВВ, редактором нашого часопису, о. Йосифом Прінцом, о. Андрієм Агабабяном та іншими членами місійної делегації поїхав у м. Гагарін Смоленської області (раніше Гжацьк). Наступного дня 27 лютого місійна делегація прибула в с. Жабино, де о. Петро пізнав ту саму хату, на горищі якої знайшов ікону Казанської Матері Божої. В цьому селі о. Петро залишив копію ікони. Повернувшись в Гжацьк, він передав знайдену ікону в руки місцевого пароха під час Божественної Літургії. Всю цю знаменну подію зафіксувало російське державне телебачення, яке планує незабаром зробити фільм.

На світлині о. Петро Роденхебер з старовинною іконою

Зі сльозами на очах о. Петро виголосив проповідь і урочисто передав ікону. Зворушливо попрощався з нею, наче колись у храмі старенький Симеон з Ісусом.

Місійне товариство св. Кирила і Методія вирішило побудувати у згаданому селі церковцю, до якої буде перенесена ця ікона. Отож, у Смоленській області буде ще одне відпустове місце екуменічного характеру, доступне усім християнам, – як католикам, так і православним.

Папа Іван Павло II у Єгипті

Папа Римський Іван Павло II здійснив наприкінці лютого триденну подорож до Єгипту. Він відвідав гору Синай, де Мойсей отримав Десять Заповідей та Старий Каїр, де Пресвята Родина знайшла притулок в крипті сучасної церкви Абу-Серга. Згідно з розкладом, Папа прилетів до Каїру 24 лютого. Там він зустрівся з політичними та релігійними лідерами, а наступного дня відслужив месу для невеличкої католицької громади в Каїрі. 26 лютого відвідав монастир св. Катерини (IV ст.) поблизу гори Синай.

Подорож, яку у Ватикані називають «ювілейним паломництвом», була першою поїздкою глави Римо-Католицької Церкви до Єгипту, де переважна частина населення є мусульманами.

В ході візиту Папа зустрівся з ісламськими лідерами, главою Коптської православної Церкви, також приватно зустрівся з єгипетським президентом Хосні Мубараком.

За повідомленням API

P.S. Про паломництво Папи Івана Павла II до Святої Землі вмістимо інформацію у наступному числі.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В РОЛЕВІ

На Дрогобиччині у Львівській області є мальовниче с. Ролів. Воно розляглося на семи горбах. Ролівчани з любов'ю у серці зустріли 2000-ліття Різдва Христового. Нещодавно з нагоди ювілею відбулось в селі велике святкування. Святу Літургію у місцевій церкві очолив о. мітрат Олексій Дем'яновський, співслужили о. декан Анатолій Чунис, о. Іван Яговка, о. Стефан Кузів, о. Мирослав Хом'як і о. Олександр Копистинський. Вірні з зацікавленням слухали чудову проповідь о. Івана Яговки. Діти, наче квіточки весняні, стояли біля престолу Господнього, бажаючи прийняти Євхаристійного Ісуса в свої серця. Багато шкільної молоді приступило до св. Причастя.

Після Служби Божої до вірних звернувся о. мітрат Олексій Дем'яновський. "Входячи в третє тисячоліття, задумаймося, – промовляв о. Олексій, – яким я є щодо Христа, чи Христос зі мною? Чи живе Він в серці моїм? Так важливо жити з Христом і ввійти з Ним в нове тисячоліття, бо життя без Бога несе руїну, спустошення, духовну деградацію. Про це свідчить історія". Церковний хор с. Ролів під керівництвом п. Марії Рак своїм чудовим, мелодійним співом підніс дух вірних.

Потім святкування ювілею відбулось у сільській "Просвіті". Сюди приїхали православна та греко-католицька громади с. Вороблевич і

На світлині: православна громада с. Вороблевич під час показу християнських обрядів у будинку "Просвіти" с. Ролева.

церковний хор. Вони порадували чудовими театралізованими діями, обрядами християнських свят, виконали гарні церковні пісні, зокрема, це хор під керівництвом п. Михайла Чичули. Зворушила усіх маловідома пісня Діви Марії над колисочкою Сина, яку виконала Оксана Мізерник, учениця 11 класу. У залі панував дух Христової любові. Лунали щирі побажання миру, добра, достатку, любові і злагоди.

У своєму виступі, зверненому до жителів с. Вороблевичі, о. Анатолій Чунис наголосив: "Ми – один народ, в нас одна мова, в нас, українців, співоча, щира душа. Маємо одного Небесного Батька. Стільки спільного! То ж що роз'єднує нас? А те, що ще за часів СРСР було заплановано релігійні поділи в кабінетах КГБ, щоб зламати наш дух. Але український народ – мудрий. Прийде час, що ми з'єднаємось в любові до Христа і разом прославлятимемо Його".

Велика заслуга у такому єднанні належить пароху с. Ролева о. О. Копистинському. Він служить у Вороблевичах в греко-католицькій церкві і є прикладом жертовності, зумів налагодити взаєморозуміння між двома конфесіями. Отець Олександр в свою чергу сказав: "Нитка єднання двох сіл – Ролева і Вороблевич – сягає глибокої давнини. Ми мали спільних парохів. Це Семен Комарницький, батько сьомого українського ректора Львівського університету, прах якого знаходиться у Вороблевичах. В нас була спільна середня школа і таких прикладів є багато".

Присутні ролівчани щиро дякували гостям, подарували їм ікону Матері Божої. Потім о. Олександр обдарував всіх ювілейними образочками. Серця їх сповнювались радістю. Хай вічно горить вогник любові Христової в серці кожного українця.

Надія АНДИБУР,
с. Ролів Дрогобицького р-ну на Львівщині

НАМ ПИШУТЬ

Слава Ісусу Христу!

"Чим Господеві я віддячу за всі його добродійства для мене?" (Пс 116,12).

Ці слова можу повторювати щодня, дякуючи Богові за ласку і милосердя до мене і моїх рідних.

Отож, складаю щиру подяку Пресвятій Богородиці, св. отцю Миколаю, св. ап. Юді-Тадею, св. Антонію Падевському та іншим Божим угодникам за заступництво перед Богом. Наша родина оздоровилася і розв'язала ряд життєвих проблем.

Раджу усім християнам у всьому годитися з Божою волею і вірити у Боже милосердя.

Оксана ЛЕСЬКІВ,
м. Львів

РОЗДУМИ ПРО БОГОСЛУЖЕННЯ

Одного разу до мене звернувся з таким питанням молодий чоловік: *"Прошу отця, я живу у місті. У селі проживають літні батьки і вони потребують догляду. Щонеділі відвідую їх і рідко буваю на Службі Божій. Як мені бути?"* На моє запитання, чи у селі не відправляється Служба Божа, він відповів: "Правду вам скажу: там починається о десятій, а закінчується о першій годині. Я не встигаю нічого зробити". "А у місті ти не можеш перед чи після приїзду з рідних сторін побувати на св. Літургії?" Молодий чоловік так відповів: "Я буваю втомлений і лише встигаю на Вечірню.

Під час моїх лекцій у одному з вищих навчальних закладів студенти поставили запитання: *"Чи маємо гріх, коли рідко беремо участь у недільній Службі Божій через те, що змушені їздити на село за продуктами?"*

Також від одного юнака довідався, що він часто ходить до катедри на Службу Божу, бо вважає, що св. Літургії у наших церквах є довгими.

Першому і другому співрозмовнику автор цих рядків відповів, що розв'язати їхню проблему повинна передовсім Церква. На нашу думку, Служба Божа: а) не повинна б тривати не більше, ніж півтора години, коли йде мова про співану св. Літургію; б) у більших парафіях мусіла б правитися ще т. зв. читана Служба Божа – для дітей і молоді. Її тривалість разом з проповіддю не повинна перевищувати однієї години; в) у міських парафіяльних церквах повинно бути дві, три або більше Служб Божих як до обіду, так і ввечері. Це б допомогло тим, які змушені їхати на село вранці або вертаються ввечері, взяти участь у Богослуженні.

З приводу питання про відвідання катедри, відповідаю: "Вірні нашого обряду не повинні ходити на римо-католицькі відправи". Вас, дорогі отці, закликаємо не спонукати своїх парафіян ходити до костелу через те, що відправи кілометрові і проповіді задовгі та не підготовлені.

Інтелігентний чоловік одного разу запитав: *"Поясніть, будь-ласка, чому владики нашої Церкви дозволили священикам опускати деякі єктенії при відправі Служби Божої?"* Автор цих рядків на захист цього рішення нашої ієрархії навів ряд аргументів:

1. Сам Ісус Христос закликав: "А коли молитесь, не говоріть зайвого, як ті погани гадають, що за своєю велемовністю будуть вислухані" (Мт 6, 7).

2. Митар набагато менше, але краще молився, ніж фарисей.

3. Коротка молитва розбійника виявилася для нього спасенною: "Пом'яни мене Господи, коли прийдеш до царства свого".

4. Дозвіл на скорочення Служби Божої сприяє виконанню заповіді любові до Бога і ближнього, зокрема, це стосується хворих і маленьких дітей. Різні додаткові відправи після Служби Божої не треба нав'язувати всім, а ті, хто бажає, нехай їх слухає.

Згаданим рішенням наших владик священикам дається можливість, зважаючи на обставини, обрати Святу Літургію у скороченому або довгому варіанті. Це ж їх обов'язок і вияв пасторальної второпності.

о. Василь ЗІНЬКО,ЧСВВ

Вервиця у житті священика

Отець Стефано Гобіо у книзі "Священикам, улюбленим Синам Богородиці", яка мала більше 20 видань італійською та іншими мовами, наводить слова Пресвятої Богородиці. Він їх почув в одному з численних об'явлень: "Відмовляйте разом зі мною цю просту, але таку корисну молитву, якої від вас бажаю – св. вервицю. Моліться добре і з покорою, з простотою, з віданням себе і з надією.

Чимало тих, які нехтували св. вервицею, полягли у битві з лукавим. Вервиця – молитва, яка має велику силу перемогти його.

Коли молитеся на вервиці, і я з вами лучуся у молитві. Тоді всі стаєте дітьми, які моляться разом з Небесною Матір'ю. Не забудьте, ви покликані до боротьби з дияволом". І сьогодні вірні є піднесеними на дусі, коли бачать свого пароха з вервицею у руках. Більше вони втішенні, коли священик разом з ними її відмовляє.

Папа Пій XI про вервицю

Одного разу один із єпископів мав зустріч із Папою Пієм XI, який жив у першій половині 20 ст. Під час розмови Папа сказав: "Заохоти своїх священиків, щоб часто молилися на вервиці, і скажи їм, що я щодня відмовляю її. Розповіси їм також про те, що я увійшов одного вечора пізно до своєї кімнати дуже втомлений і хотів піти на відпочинок, але в той час витягнув з кишені вервичку, кажучи: "Якщо я, Папа, сьогодні не відмовлю вервиці, значить не молився взагалі сьогодні".

Варто зауважити, що Папі тоді було 88 років і що він дуже вдало керував Вселенською Церквою. Отож, хто з нас, навчений цим прикладом, зможе сказати, що немає часу молитися на вервиці.

Розважання над Славними таїнствами

Воскресіння

"Тоді ангел заговорив до жінок, кажучи: "Не бійтесь, знаю бо, що ви шукаєте Ісуса Розіп'ятого. Нема його тут, бо він воскрес, як ото сам пророк" (Мт 28, 5).

Воскресіння Ісуса є перемогою світла над темрявою, життя над смертю, запевненням перемоги добра над злом в нашому житті. Це є радісною правдою, яка наповняє нас надією і наснагою до життя та праці. Знаємо наші гріхи і нашу слабкість. Часто з цієї причини попадаємо у розпач і знеохочуємося. Здається, неможливо поправитися, стати добрим. Але це неправда. Якщо будемо робити все, що тільки в нашій силі, уникати нагоди до гріха, шукати допомоги у Бога, часто приступати до сповіді, приймати Св. Причастя, щоденно молитися, то з Божою допомогою переможемо гріх і осягнемо вічне щастя та спасіння. Тому апостол Павло заохочує нас словами: *"Все можу в тому, хто мене скріпляє"*. Помолимося за зростання у вірі та відвазі жити з Богом.

Вознесіння

"Іван вивів їх аж до Витанії і, знявши руки свої, благословив їх. А як він благословив їх, віддалився від них і почав возноситись на небо" (Лк 24, 50-51).

Ісус Христос вознісся на небо, щоб там приготувати для нас місце. Але Він не залишив нас сиротами, залишився у своєму Слові і Тайні Пресвятої Євхаристії. Ми повинні жити так, усвідомлюючи цю його повсякчасну присутність. Нехай ця свідомість буде для нас спонукою до гідного і доброго життя та допомагає побороти всі диявольські спокуси. Тому не робіть нічого, що могло б ображати Його. Свідомість про Божу присутність також нехай буде силою для діл милосердя, для жертви із себе самого. Ось цим ми засвід-

чимо свою любов і вдячність Йому. Помолимося за повсякчасне усвідомлення Божої присутності.

Зіслання Св. Духа

"Аж ось роздався зненацька з неба шум, неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з'явились їм поділені язики, що лив вогонь, і осів на кожному з них. Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти" (Ді 2, 4).

Щоб прийняти дари Св. Духа, апостоли готувалися молитвою разом з Пречистою Богородицею. Ми також потребуємо дарів Св. Духа, який би нас духовно відновив, просвітив, скріпив та запалив святою ревністю в ділах Божих. Св. Дух дає свої дари людям, які перебувають на молитві.

Ось вони: мудрість, розум, рада, знання і сила. Також ми користаємо з таких плодів св. Духа – любові, радості, миру, терпеливості, доброти, милосердя, віри, лагідності, здержливості. Апостоли отримали Духа Святого в п'ятдесятий день після Пасхи, а усі ми, християни, при уділенні св. Тайни миропомазання. Завдяки молитві сім дарів Святого Духа збільшуються, а дев'ять його плодів стають відчутнішими у нашому житті.

Помолимося за дари і плоди Святого Духа для Святійшого Отця, Церкви і нас самих.

Успіння Пресвятої Богородиці

"Величаємо Тебе, Мати Пренепорочна Христа Бога нашого, і славимо твоє всеславне Успіння" (З величання празника).

Основу празника Успіння творять священне передання Церкви і апокрифічні книги. Земне життя людини є приготуванням до смерті і вічного життя. Життя Пресвятої Богородиці було постійною підготовкою до вічної нагороди.

Радість і щастя Пречистої Діви Марії є пребагаті, бо знову стала біля свого Сина, Господа нашого Ісуса Христа. Життя Марії, повністю віддане Богові і людям, повне терпіння, стало увінчане повнотою щастя, якого не може зазнати жодне створіння. Яке життя, такою буде смерть. Від стану душі в хвилині смерті залежить вічність. Просімо Діву Марію, щоб допомогла нам жити так, як вона жила в повному віддані себе Богові та людям.

Коронування Пречистої Діви Марії

"І знамення велике видно було на небі – жінка, одягнена в біле сонце, і місяць під стопами її, а на голові її вінець із дванадцяти зірок" (Одк 12, 1).

Ця подія не описана у Св. Письмі, але грунтується на старовинному християнському переданні, яке розповідає, що Господь взяв до неба Пресвяту Богородицю і коронував її Царицею неба і землі. На її голові сяє корона з дванадцяти зірок, згідно з Одкровенням (див. 12, 1). Під її ногами – всесвіт. Радіймо разом з Марією, з її надзвичайної слави і щастя. Прославляймо Царицю неба і землі з Ангелами і торжествуючою Церквою. З дитинним довір'ям просімо про її заступництво та Божі ласки для всіх людей, для Церкви, а також за душі в чистилищі.

Бр. Ігнатій МОСКАЛЮК, ЧСВВ

ВЕЛИКДЕНЬ

Дзвонили дзвони бронзово й високо
Не на дзвіниці – просто в небесах,
Куди не зможе долетіти сокіл
Й ніякий інший бистрокрилий птах.

Співали янголи, ледь-ледь у небі видимі,
А у садах співали солов'ї,
Гордилось сонце травами умитими,
І першим цвітом тішились гаї.

Великдень завтра – землю всю оповлено,
Легкий серпанок зводиться од плес.
– Христос воскрес! – з ясного неба мовлено.
Вишу луна:
– Воістину воскрес!

Андрій М'ЯСТКІВСЬКИЙ

ВІРА І МОЛИТВА ЗБЕРЕГЛИ РОДИНУ

Неділя. Вечірня пора всіх кличе до своїх домівок. Пані Емілія увійшла в свою хату, увімкнула світло і, сівши біля стола, почала читати свіжий релігійний журнал. До хати увійшов її чоловік Василь. Він був сердитий і здавалось, що шукав приводу для сварки і знайшов.

– Чому немає в умивальнику мила?

– Почалось, – шепотом промовила Емілія.

І тут Василь почав виявляти своє незадоволення, обзиваючи свою дружину.

– Часу не вистачає, кажеш, господине, а до церкви по два рази на день ходити знаходиш час?

– Та це тільки в неділю, бо хочу бути на Вечірні. А в будні дні я тільки лиш вранці до роботи встигаю бути в церкві на Службі Божій, – виправдовувалася Емілія.

– Бог дав людині руки, щоб працювати, а не вистоювати цілими годинами в церкві, – відповідав сердито Василь і, показуючи на груди своєю рукою, додав, – а щодо Бога, то він є тут. Якщо я тобі не подобаюсь, то розводись.

– А діти?

– Дітьми поділимось і буде на цьому спокій, а то від тебе я більше нічого не чую, як лиш Бог, церква, неділя... Святою стала. Я цілий день в гаражі працював, розкинув половину машини, а ти навіть чарочки мені не дозволяєш, – ще більше дорікав Василь своїй дружині, виходячи з хати.

Емілія вийшла з кухні, обтираючи сльози, стала перед іконою Пресвятого Серця Ісусового і просила Христа-Чоловіколюбця заспокоєння для своєї душі.

Василь незабаром повернувся до хати з пляшкою горілки і почав вечеряти, випиваючи чарку за чаркою. Після вечері ввімкнув телевізор і сидів на дивані.

До хати увійшли дівчата. Вони прийшли після занять у дитячому церковному хорі і з радістю ділились своїми враженнями. Та тут батько прийшов на кухню і почав кричати: "Більше ви на хор ходити не будете!"

Василь вийшов з кухні, ходив по кімнаті, говорив непристойні слова, а потім заснув при включеному телевізорі.

Мати з своїми доньками вийшли після вечері в іншу кімнату і почали молитись на вервиці за навернення свого чоловіка і батька.

* * *

Через день Емілія вирішила підійти до свого пароха за порадою. Вона зустріла його при виході з церкви.

– Прошу отця, – запитала вона, – чи можу я з вами поговорити?

– Прошу. Якісь проблеми виникли у вас? Я слухаю, – усміхаючись, отець запросив Емілію до захристії.

– Отче, а у мене вдома справжнє пекло. Так, так пекло, бо по-іншому не можу назвати таке життя, яке склалось у моїй сім'ї.

– Щоб пекла не було, треба сповідатись, – порадив парох.

– Я це розумію, але ми не брали шлюб. Мій чоловік навіть слухати не

хоче про шлюб. А вчора він нам заявив, що до церкви нас не буде пускати. Ще як тверезий, то сяк-так, але як вип'є, то хоч з хати тікай. Прошу отця, тільки на Бога ще є одна надія.

– Алкоголь – це давнє лихо у нашій Україні, та не тільки. Цілі села, а то і міста "пропадають" від пияцтва. Найперше моліться щиро і постійно, та не втрачайте надії. Що у людей неможливе, це у Бога є можливе. До молитви заохотіть усю родину: дітей, батьків, братів, сестер.

– Пам'ятайте, що Бог Всемогутній, його милосердю не має меж. Постарайтесь використати набоженства Перших п'ятниць і приступайте щомісяця до св. Сповіді і св. Причастя. Час від часу відмовляйте дев'ятниці до Божого Милосердя, до св. Юди-Тадея, до Святого Йосифа Обручника і інші. Жертвуйте на Служби Божі, допомагайте бідним. Навіть свої терпіння жертвуйте у доброму намірі. Ось бачите, скільки є середників для перемоги над вашим лихом.

Емілія все це сприйняла щиро і з поради священика вирішила скористатися. Вона прийшла на Службу Божу у першу п'ятницю і жертвувала її за свого чоловіка.

* * *

З цього часу минуло більше, ніж пів року. Священик, будучи в лікарні, зустрівся в хірургії з потерпілими під час автомобільної аварії. Серед важко травмованих осіб знаходився Василь. Він перший звернувся до священика:

– Прошу отця, чи я маю право сповідатись?

– Хто має жаль за свої гріхи, цей має право на сповідь, – відповідав священик. – Крім цього потрібно щиро визнавати гріхи і обіцяти поправитись, виконати покуту.

– Але я шлюбу не брав з дружиною, хоч вона весь час просить мене повінчатися у церкві. Я дуже грішний і зрозумів, що мене Бог карає за моє безбожництво, – жалівся потерпілий.

– Бог не карає, але є для нас добрим Отцем, тому із любові до вас допускає терпіння. Він хоче вашого навернення. А я вас буду сповідати за умови, якщо відразу візьмете шлюб після свого одужання, – відповів священик.

– Обов'язково! – була відповідь.

Отець висповідав Василя та інших хворих і запричащав їх. Він всіх поблагословив і всім побажав швидкого виздоровлення.

* * *

Незабаром священик побував у родині Василя і Емілії.

Після того, як він посвятив їхню хату, Емілія промовила:

– Боже, які ми тепер щасливі! Після цього як ми взяли шлюб, наше життя змінилось на краще. Ми з Василем і дітьми щонеділі ходимо на Службу Божу. Діти співають у дитячому церковному хорі. А скільки всього ми пережили. Я не можу, отче, вам віддячитись. Мені здається, що молитва, Служби Божі були середниками рятунку нашої сім'ї.

– Життя проходить швидко, – сказав парох. Ми часто шукаємо те, чого знайти неможливо. Бога не треба шукати. Йому треба відкрити своє серце, до якого Він постійно стукає.

о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ

Основні дати з історії українського християнства

(Закінчення. Початок у №3 за 2000 р.)

• 1620 рік – єрусалимський патріарх Теофан висвятив на православного митрополита Йова Борецького, таким чином поглибився релігійний поділ в Україні на нез'єднених (православних) та уніатів (греко-католиків)

• 1623 рік – у Вітебську помер мученичою смертю за віру великий подвижник церковної єдності в Україні, уніатський архиєп. Йосафат Кунцевич

• 1646 рік – в Ужгороді, у каплиці відомого замку укладено унію з Ватиканом

• 1722 рік – Синод Російської православної Церкви (РПЦ) зліквідував Київську митрополію, а українських православних єпископів підпорядкував безпосередньо московській Церкві

• 1795 рік – розпочалося перше переслідування уніатів за цариці Катерини II у межах Російської імперії

• 1808 рік – відновлено Галицьку митрополію для греко-католиків в Австро-Угорській імперії

• 1832-1875 рр. – тривало друге офіційне переслідування греко-католиків у межах Російської імперії, після якого ГКЦ на Наддніпрянській Україні була ліквідована

• 1882 рік - у Василіянському Чині, зорганізованому в Україні ще у 17 ст., відбулася Добромильська реформа

• 1901 – 1944 рр. - митрополитом УГКЦ був Андрей Шептицький, сподвижник церковної єдності і один з найвизначніших церковних діячів 20 ст.

• 1921 рік – у Східній Україні, де при владі були більшовики, почала діяти автокефальна православна Церква (УАПЦ), незалежна від Москви (митрополит Василь Липківський)

• 1927–1941 рр. – систематична ліквідація УАПЦ з боку комуністичної влади в Україні

• Квітень 1945 року – арешт комуністичною владою митрополита УГКЦ Йосифа Сліпого та всіх єпископів, більшість яких заслали до Сибіру

• 1946 рік – відбувся Львівський псевдособор УГКЦ, на якому прийнято рішення про приєднання до РПЦ

• 1946-1989 рр. – систематичне нищення УГКЦ радянською владою і період катакомбної Церкви

• 1963 рік – до Риму із заслання у Сибіру прибув митрополит Йосиф Сліпий

• 1984 рік – наступником кардинала Йосифа Сліпого, який очолював УГКЦ на чужині, тобто главою нашої Церкви став Кир Мирослав Іван Любачівський

• 1989 рік – розпочалося відродження УГКЦ в Україні

• 1990 – 1999 рр. – вихід з підпілля, відродження та оновлення багатьох монаших Чинів і Згромаджень УГКЦ, а також створення нових єпархій УГКЦ

• 1992 рік – перший Синод ієрархів УГКЦ в Україні

• 1996 рік – перша сесія патріаршого Собору УГКЦ у Львові

• 1992-2000 рр. – в Україні діють аж три православні Церкви – УПЦ КП, УПЦ МП, УАПЦ

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

ДОРОГІ БРАТИ І СЕСТРИ!

Якщо Вас цікавить релігія, якщо Ви хочете більше знати про ювілейні урочистості з нагоди 2000-річчя Різдва Христового, якщо Ви цікавитесь життям і служінням отців Василіян Господу Ісусу Христу, то про все це Вам розповість

РАДІО "МИЛОСЕРДЯ І ЧАС"

На середніх хвилях 200 м (1476 кГц) щодня: 8.00-9.00; 19.30-20.30

РОЗКЛАД ПРОГРАМ

8^{00}-9^{00} – Повтор вечірніх програм за минулий день

19^{30}–19^{40} – НОВИНИ (з Ватикану, Константинополя, Святої Землі, тощо)

19^{40}–19^{45} – Життя святих

19^{45}–20^{00} – Духовні читання

20^{00}–20^{30} – Тематичні програми

Тематичні програми звучать щодня 20^{00}–20^{30} та у повторі 8^{30}–9^{00} на наступний день. Перелік цих програм подаємо нижче: *понеділок* – "ЗА КОДЕКСОМ МИЛОСЕРДЯ": про добрі діла мирян; *вівторок* – "ВСЕСВІТ": науковці заперечують атеїстам; *середа* – "ЗДОРОВ'Я": лікарі-християни про віру і лікування; *четвер* – "ПОЛІТИКУМ МИЛОСЕРДЯ": радіоклуб політиків-християн; *п'ятниця* – "МЕЦЕНАТИ": радіокнига пошани всіх жертводавців; *субота* – "БЛАГОВІСТЬ": радіопередача отців-Василіян; *неділя* – "МІСІОНАР" ПЕРЕД МІКРОФОНОМ: виступи авторів "МІСІОНАРЯ".

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЖЕРТВОДАВЦІВ

Просимо Вас про пожертву для заснування у м. Львові українського християнського культурно-освітнього радіоканалу на базі радіо "Милосердя і час". Скриньки для пожертв виставлені в церквах св. Онуфрія та св. Андрія у м. Львові.

Юридичні особи можуть зробити пожертву по перерахунку.

Наші реквізити:

Р/р 26008000001570 в АКБ "Електрон-Банку" м. Львова,

МФО 325213, ЄДРПОУ 13806064, Телерадіокомпанія "Милосердя і час"

Імена всіх жертводавців будуть занесені в радіокнигу пошани "МЕЦЕНАТИ", яка буде транслюватися в ефір і кожної п'ятниці о 20^{00}–20^{30} год. і передаватиметься у повторі кожної суботи о 8^{30}–9^{00} год.

НАША АДРЕСА:

м. Львів, вул. К. Левицького, 71; телефон 75-55-73; факс 93-55-33 (монастир отців Василіян св. Онуфрія, з поміткою для радіо "Милосердя і час").

ПАСХА ГОСПОДНЯ

"Той, хто юнаків із печі визволив, ставши людиною, терпить як смертний і стражданням зодягає смертне красою нетління" (З пасхальної Утрені).

Це найбільше християнське свято огортає радістю всіх людей. Діти і молодь уміють веселитись, приходячи на гаївки під звуки церковних дзвонів. Пасхальний сніданок об'єднує цілу родину, всі бо до свята примирились з Богом і між собою. Слово "пасха" з арамейської мови означає "перехід" з рабства до волі, із смерті до життя". Пасха щороку переносить у сучасність вихід ізраїльського народу з єгипетської неволі. Євреї з тої нагоди споживали опрісноки (прісний хліб) та однорічне ягнятко (агнця).

Наш Спаситель Ісус Христос сам став тим агнцем, який приносить і якого приноситься у жертву примирення людини з Богом. Два апостоли в Емаусі пізнали Ісуса воскреслого лише на ламанні хліба. Отож, у Євхаристійній жертві християни завжди зустрічають воскреслого Христа.

Ця подія сталась в неділю, тому християни відзначають свято Пасхи у неділю після першого весняного повного місяця. Кожна неділя у році є малою Пасхою.

Зі святом Пасхи тісно пов'язане споживання духовного хліба – Пресвятої Євхаристії і посвячених яйця, паски (солодкого хліба), та інших м'ясних і молочних страв. Великдень та й інші християнські свята слід провести без надмірного споживання спиртних напоїв. На жаль, це найбільше християнське свято Воскресіння Христове не відзначають усі християни в той сам день. Щоправда, у 2001 році Пасху святкуватимуть християни цілого світу в один день. Дав би Бог, щоби так було і надалі та щоб між християнами завжди панувала любов Христа воскреслого. *"Бо любов прийшла з небес, Христос воскрес!"*

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

90-ліття о. ДАМ'ЯНА БОГУНА, ЧСВВ

На світлині: о. Дам'ян Богун, ЧСВВ

Здається, що сталось все за явним Божим Провидінням. Автор цих рядків мав намір зустрітись з ієромонахом, якому вже 90 років. Сталося це якраз в ту хвилину, коли він повертався з вечірньої Литії, присвяченій хвилюючій зустрічі старця Симеона з Дитятком Ісусом. Про життя о. Дам'яна Богуна, ЧСВВ, якому 18 березня цього року виповнилося 90 років, хочу розповісти те, про що довідався з його уст.

Григорій Богун народився згаданого вище числа і місяця 1910 року у селі Цеблів Сокальського повіту неподалік м. Белза (Східне Підляшшя). Це село відоме тим, що тут наприкінці 19 століття парохом був о. Кирило Селецький, який разом з о. Єремією Ломницьким, ЧСВВ був співзасновником Згромадження сестер Служебниць і засновником Згромадження сестер св. Йосифа.

Під час Першої світової війни Цеблів не згорів завдяки тому, що офіцер царської армії, українець за національністю, відмовився виконати наказ про спалення. Проте у 1919 році поляки спалили Цеблів. Згоріла хата Богунів.

Доля цієї родини була нелегкою. Батько о. Дам'яна загинув на італійському фронті. Цікаво, що два родичі о. Дам'яна Мартиніян Петришин та Василь Богун стали монахами і вимолювали кращу долю нашому народові.

Мати о. Богуна вдруге вийшла заміж, маючи чотирьох дітей – Григорія, Івана, Василя і Марію. Отець Дам'ян згадує, що він знайшов у другому чоловікові матері тата. Завдяки старанням місцевих учителів Григорія Богуна скерували на навчання до однієї з львівських гімназій, де навчався три роки. Вступивши до Марійського товариства молоді, Григорій виховувався там завдяки презесу о. Йосафату Маркевичу, ЧСВВ.

Після четвертого класу юнак зголосився на новіціят отців Василіян. Проте мусів ще закінчити п'ятий клас у Бучачі, лише після цього прийняли до Крехова. Магістром новіціяту тоді був о. Мико-

ла Лиско, ЧСВВ. Григорій обрав монаше ім'я Дам'ян. Перші монаші обіти склав 5 травня 1929 року, професію довічних обітів 19 квітня 1933 року. 21 травня 1936 року одержав священичу хіротонію з рук Преосвященного Кир Йосафата Коциловського у величному Жовківському храмі отців Василіян. Перші кроки діяльної праці о. Дам'яна (Григорія) були в Добромилі, як вчителя латинської мови та всесвітньої історії у вищих класах гімназійної програми (схоластики).

Початок Другої світової війни різко змінює напрям життя і праці о. Дам'яна. Він перебував в цей час у межах німецького генерал-губернаторства – в містах Перемишлі, Холмі, Грубешові, Христонополі і служив там, як священик на душпастирсько-парафіяльних ділянках. В роки окупації нацистами Галичини у 1941-1944 рр. о. Богуну призначило керівництво Чину місце праці в Жовкві і Львові. Спочатку вона була педагогічна, а потім музейно-бібліотечна.

1945 року розпочалася ліквідація Москвою Греко-Католицької Церкви в Україні та в сусідніх державах, де при владі були комуністи. Прізвище "Богун" стало в полі зору працівників обласного управління "комитета государственной безопасности". Отець Дам'ян тоді переховувався під чужим прізвищем в с. Межиріччя Сокальського р-ну в хаті Михайла Луцика. Та тут 4 грудня 1945 року його схопили і після короткого ув'язнення й тортур у Великомостівському відділі КДБ продовжували допитувати у Львівській обласній тюрмі по вулиці Лонцького. Обвинувачено безпідставно по статті 48, пункт 10. Засуд – вісім років трудових таборів.

Ідучи під конвоєм в серпні 1946 року вулицями рідного Львова, ще раз поглянув о. Дам'ян на високі куполи наших церков, засумовані вікна запустілого василіянського дому, гірко заплакав, хоч раніше цього ніколи не робив. При своєму хиткому здоров'ї не мав надії побачити у майбутньому рідні стіни.

"Покарання" відбував в Красноярському краї, в таборах під назвою "Краслаг". І хоч двічі напівмертвого виносили з ділянок лісоповалу у таборовий лазарет, та однак діждався звільнення в червні 1954 року.

Після повернення на рідну землю не знайшов життя, що гарантувало людські права. Отець Дам'ян зрозумів, що йому необхідно знайти місце проживання (прописки) і праці, щоб не бути "тунеядцем" (за що в цей час судили), а також розпочинати підпільну працю у Василіянському Чині і дисциплінувати монахів. Звертав увагу на духовні потреби нашого християнського народу, де лише було це можливо, сміливо ішов роздувати іскорку віри та католицької свідомості. Відвідавши деякі кутки Галичини, найбільш доцільним місцем обрав м. Червоноград (Кристинопіль) і його околиці. Поселившись в селі Межиріччі в господарів Михайла і Мари-

ни Луців, працював на різних роботах: моторист на перекачці стічних вод, хлорівник на очисних спорудах, садівник в лісництві, збирач лікувальних рослин для фармацевтики. В 1970 році одержав мізерну пенсію – 20 карбованців 28 коп.

Необхідно наголосити, що поряд з важкими переживаннями в о. Дам'яна був наявний душевний спокій. Джерело цього – постійний зв'язок з Богом через молитву. Малий ієрейський часослов він знав напам'ять і відмовляв його навіть під час праці. Це я зауважив, працюючи разом з ним на очисних спорудах. Найактивніша душпастирська праця була розвинена о. Дам'яном у м. Кристинополі, в селах Волсвин, Бендюга, Межиріччя, Городище, а частково і в інших населених пунктах. Були покарання, автоматична виписка з місця проживання.

Будучи вже на пенсії, о. Дам'ян переїхав проживати і діяти повністю до Львова, живучи без прописки на Знесінні в сестер Йосафаток.

Ставши в 1973 році після о. Пахомія Бориса, ЧСВВ підпільним Протоігуменом, о. Дам'ян активізував працю василіянських священиків і братів. Вона виявлялася в різних аспектах: пошук і підготовка нових кадрів, їх навчання, збори від священиків богослужбових інтенцій, введення у священичий стан старших братів-монахів (бр. Пехонь, бр. Масюк, бр. Удич, бр. Тремблюк), купівля домів для життя і проведення спільних молитов, поширення настінних церковних календарів у формі фотографії, обмін духовною літературою.

В той час значною мірою допомогла за Божим Провидінням проста робітниця Іленько Варвара, неодружена, що жила по вулиці Вірменській 17. Вона дуже допомагала отцям Василіянам. Її одна, але велика кімната була місцем зустрічі і обміну думок отців і братів, там зберігалась література і заощаджені гроші. Тут завжди можна було знайти монахові місце відпочинку і скуштувати теплої страви.

Так продовжувалась тривала підпільна праця о. Д. Богуна до 21 грудня 1987 року. Саме того дня під час підпільної провінційної капітули керівництво провінцією ЧСВВ було передане з рук о. Дам'яна в руки молодого катакомбного священика о. Василя Мендруня, ЧСВВ.

Однією з найприкріших хвилин у 80-х роках було затримання о. Дам'яна співробітниками КДБ на дорозі, що веде з села Крехова на хутір Козулька. Ішов туди, аби уділити першу Сповідь і Св. Причастя місцевим дітям. Взагалі, околиці Крехова пильно обстежували органи КДБ і попи від впливу католицизму. В такі засідки тут попали і о. Михайло Вороновський, Студит і о. Макарій Грень, ЧСВВ. Скликавши зграю безбожників в Крехівській сільській раді, о. Дам'яна зневажали і знущалися.

Після розпаду імперії в 1990 році о. Дам'ян проживає в стародавньому Святоонуфрієвському монастирі м. Львова і крім щоденного служіння Св. Літургії є членом редколегії журналу "Місіонар" по сьогоднішній день. Також він працює у наукових бібліотеках та архівах Львова.

Звичайно, як авторові цих рядків, так шановному і дорогому нам ієромонахові о. Дам'яну близькі серцю оці благання в часі молитов: *"Останній час життя нашого в мирі і покаянні скінчити та християнською кончиною життя цей наш земний подвиг довершити"*.

А поки ще живі очі о. Дам'яна, вони накриті професійним параманом василіянського ченця і глядять у небо, на Україну і провінційний монастир у Львові.

о. Мар'ян ЧОРНЕГА, ЧСВВ

УРОЧИСТОСТІ З НАГОДИ 90-ЛІТТЯ о. ДАМ'ЯНА БОГУНА, ЧСВВ

Життя прожити – не поле перейти, – каже народна мудрість. Господь обдарував о. Дам'яна, ЧСВВ довгими літами: зараз він відзначає своє 90-ліття. Нелегкими були і його життєві дороги. Чимало випробувань випало на долю монаха, священика Василіянського Чину. Тільки непохитна віра в Бога, молитва, допомогли пережити вигнання з рідного краю, Сибір, роки підпілля нашої Церкви. Впродовж всього свого життя він жертвенно служив Богу і Церкві, нашому народу.

З нагоди ювілейних торжеств о. Дам'ян Богун, ЧСВВ відправив спільно з о. Антонієм Масюком, ЧСВВ подячну Святу Літургію. Наче добрі зернини западали глибоко в душу вірних слова його проповіді. А потім під склепінням храму линуло тисячоголосе "Многая літа..."

Змістовною була зустріч о. Дам'яна, ЧСВВ з студентами і молоддю "Містичної Троянди", яка діє при церкві св. Андрія м. Львова.

Перед учасниками зустрічі виступила п. Ірина Коломієць – співробітник Інституту Історії Церкви, яка розповіїла про хресну дорогу владик, священиків, вірних, які були вислані в Сибір, пережили важкі роки підпілля.

Своїми спогадами про часи підпілля нашої Церкви поділились о. Дам'ян Богун, ЧСВВ та о. Антоній Масюк, ЧСВВ. З словами вітань та подяки до ювілята звернувся о. Михайло Лучків, ЧСВВ.

Цікава зустріч з о. Дам'яном, ЧСВВ, з нагоди ювілею 90-ліття відбулась також в Клубі греко-католицької інтелігенції м. Львова. Присутні мали можливість ознайомитись з виставкою духовної літератури, творчими доробками о. Дам'яна. Спогадами про свій тернистий шлях священика Василіянського Чину поділився о. Дам'ян Богун, ЧСВВ. З щирими словами вітань до ювілята звернулися голова клубу п. Іван Гречко, поет п. Ігор Калинець, директор Львівського музею етнографії п. Роман Чмелик, працівник національного музею п. Олег Сидор, староста церковного хору церкви св. Юра п. Володимир Лига.

Своїми спогадами про діяльність отців Василіян та сестер Василіянок в підпіллі поділилась с. Серафима Сало, ЧСВВ.

Щасти Вам, отче Дам'яне, на многії і благії літа!

Ольга КРАК

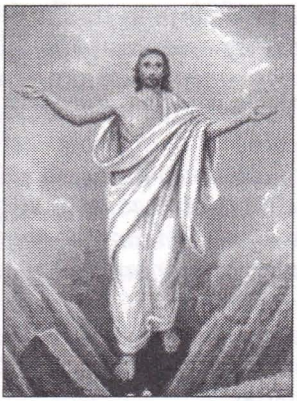

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес!
Воскрес Спаситель з гробу,
Покинув Він землі утробу.
Адаме, зведись, Христу поклонись!
Діти, заспівайте; Єво, веселись!
Гуслі взяв Давид, відчинився скит, –
Душі з аду йдуть, в небо вільна путь.
Будь же славен, Боже Вседержителю!

Христос воскрес!
Воскрес Спаситель з гробу,
Покинув Він землі утробу.
Адаме, зведись, Христу поклонись!
Діти, заспівайте; Єво, веселись!
Миро – лиш мерцям, воскресіння – нам!
Стогне фарисей, очі звів Мойсей:
Будь же славен, Боже Вседержителю!

Христос воскрес!
Воскрес Спаситель з гробу,
Покинув Він землі утробу.
Адаме, зведись, Христу поклонись!
Діти, заспівайте; Єво, веселись!
Хай же пісня ця лине до Творця.
До кінця віків – України спів:
Будь же славен, Боже Вседержителю!

о. Василь МЕНДРУНЬ,ЧСВВ
(із збірника пісень "Крехівська Мадонна")

ВОЛИНКО,* ЧОМУ ПЛАЧЕШ?

У невеличкому мальовничому містечку середньовічної Шотландії Бурнсайд, що означає "палаючий край", жила зі своєю родиною дівчинка на ім'я Стефані. Мешканці містечка любили Стефу за добрий характер і при зустрічі привітно гукали: "Привіт, Стефа-сонечко! Як тобі ведеться?"

Вона трохи ніяковіла, будилося від задуми її забавне личко, тепло посміхались зачудовані оливкові очі. А за мить Стефа знову мандрувала десь у своєму світі мрій і трохи розсіяно йшла, кутаючись у шерстяну хустину, що здалека цвіла червоною, чорною та синьою клітинкою...

"Не журись, Стефа-сонечко!" – озивався старий волинкар. І, певно, аж до неба линув загадковий спів волинки. Мелодія, що линула з цього інструменту, наче нагадувала людям-горянам, що вони родом з вільного краю, країни скелястих гір, які впираються ген у небесне шатро...

Стефа зупинялася щоразу, однаково зачарована тією піснею-плачем.

– А про що сумно промовляє волинка? – питала у дідуся.

– Про втрачену свободу та забуте милосердя... – поважно відповідав старий шотландець.

Стефа здивовано закругляла на волинкаря очі, та перестрибуючи калюжі, чимчикувала собі далі. Зупинялася на дерев'яному помості та рахувала у річці перші вечірні вогники...

– Мамо, а для чого втрачають свободу й забувають про милосердя? – питала Стефа, ховаючись під теплу ковдру.

Мати, ясна річ, розгубившись від такого запитання, стиха відповідала:

– Стефо, люди дуже часто усвідомлюють значення свободи і сумують, коли її втратили.

– А волинка мусить так жалібно плакати? – далі питала дівчинка, допиваючи тепле молоко з медом і пригортаючи свою улюблену м'яку забавку. А мати цілувала донечку.

За вікном втомлено свистів вітер і плакало дощем небо. Зате у каміні весело потріскували дрова, а грайливе полум'я підспівувало колискову матері:

---

* *Волинка – шотландський народний інструмент, на якому виконують музичні композиції сумного характеру.*

Той, хто прагне осяяти темряву,
Мав би бути в небі зіркою.
Лише дерева знатимуть,
Про що розкаже нічне небо

А Стефа вже літала у своїх снах, де було весело від безкрайого мерехтіння і навіть волинка перестала плакати, а звучала якось врочисто й всепереможно...

Небо зайнялося яскравим сонцем, і дійсно здавалося, що Бурнсайд раптово спалахне від того щедро розлитого світла. Стефа знала, що настав незвичайний святковий ранок...

Урочисто одягнена дівчинка, взявшись за мамину руку і, здивовано поглядаючи на тата, одягненого теж по-святковому, чемно йшла до церкви на Службу Божу.

"Гей, Стефа-сонечко!" – піджартовували до дівчини люди, що теж видавалися їй якимись незвичайними та особливо ясними... І навіть хвилі гірської річки про щось весело гомоніли й змінювалися під сонячним промінням.

"Сьогодні Великдень! Світло перемогло й зродило у наших серцях нову надію на майбутнє, де шануватимуть власну і чужу свободу й не зрікатимуться милосердя... Христос воскрес!" – лунало у церкві. "І не буде більше плакати волинка!" – додала пошепки дівчина. Може, мала Стефа не до кінця розуміла, про що так серйозно говорить священик. Але хтось незнайомий запалив у її серці той маленький радісний вогник, що теж буде прагнути осяяти темряву.

Романна АНТОНЮК

ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО

Усмішка дитини зігріває теплотою. Щасливі оченята випромінюють радість. Дівчинка вдивляється з цікавістю у прекрасний світ, даро-ваний Богом. Вона постійно відчуває велику материнську і батьківську любов, їх опіку і ласку.

Хай у мирі, любові виростає маля на потіху батькам, на славу Україні.

Отець Андрій Шагала, ЧСВВ народився для висот

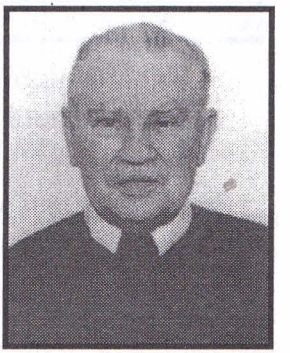

14 березня 2000 року у Львові після важкої недуги спочив у Бозі на 75 році життя, 51-му чернечого подвигу і 40-ому священичого служіння бл. п. о. Андрій (Володимир) Шагала, ЧСВВ, духівник Крехівського монастиря отців Василіян.

Володимир Шагала народився 13 грудня 1925 року у с. Клоковичі на Перемишльській землі, в українській родині. Окрім нього батьки виховували ще трьох синів і доньку. У 1950 році вступив до Згромадження отців Христусовців. У 1953-1959 рр. вивчав філософію та богослов'я у Познані, у вищезгаданому Згромадженні ("Societas Christi"). У червні 1959 року вступив на новіціят Василіянського Чину у Польщі. Перші обіти бр. Андрієм були складені 30 січня 1961 року. Висвячений на священика 8 жовтня 1960 року. Цікаво, що о. Андрій став першим українським греко-католицьким священиком у повоєнний час у Польщі. Зі згаданого року аж по 1980 рік він проводив місії, духовні реколекції для українців-католиків зі всієї Польщі. Це був плідний, але в той же час важкий період для о. місіонера.

У 1981 році він виїхав до США на лікування. Проживав у василіянському монастирі м. Чікаго, допомагав у праці єпископу Іннокентію Лотоцькому, ЧСВВ, активно душпастирював серед наших земляків, проповідував Божу науку.

Відомий місіонер інколи повертався до Польщі. Після виходу УГКЦ з підпілля прибув на короткий час до України і виголошував палкі проповіді під час відкриття храмів у Жовкві, Львові та інших місцевостях. У 1993 році, сповнений бажанням працювати для рідного народу, прибув до України на постійну духовну працю. Окрім виховання новиків у Крехівському монастирі отців Василіян о. Андрій став ревним проповідником Христового Євангелія. Його повчальні і глибокозмістовні проповіді запам'яталися жителям України.

Він залишив нам свою писемну спадщину. Його статті на релігійні теми з'являлися у "Світлі", "Календарі Світла", у суспільно-політичних часописах "Америка", "Свобода", "Нова Зоря". Своєрідним підсумком проповідницької діяльності став його збірник різнотематичних духовних наук "Родитися з висот", який вийшов друком у 1999 році у видавництві "Місіонер". Незабаром побачить світ його друга книга проповідей. 17 березня цього року у Крехівському монастирі отців Василіян відбувся похорон. Заупокійне Богослуження правили три владики Кир Софрон Мудрий, ЧСВВ, Кир Юліан Вороновський, Кир Володимир Ющак, ЧСВВ, з ними співслужили Протоігумен о. Йосиф Будай, ЧСВВ, майже 30 єромонахів ЧСВВ і священиків УГКЦ. На похороні була присутня велика кількість монахів і вірних. Отець Андрій Шагала, ЧСВВ похований на монастирському цвинтарі у Крехові.

Вічна йому пам'ять!

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

Український
католицький
часопис

Заснований у 1897 році
Засновники - Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво
ЛВ-№109 від 9.03.1994

Головний редактор
о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:
о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ

Літературний редактор
Ольга Крак
Літературне редагування та
коректура Ігоря Скленара
Комп'ютерна верстка
Ольги Кузьмич

Адреса редакції:
м. Львів, 79019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський
монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69

Підписано до друку 24.03.2000 р.
Формат 70x100 1/16. Друк
офсетний. Папір друк. № 1. Умов.
друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб.
5,7. Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам.

Ціна договірна

Віддруковано з готових
діапозитивів у Жовківській
друкарні видавництва Отців
Василіян «Місіонер».
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 2000.

ЗМІСТ

Слово редактора 97
Намір Апостольства молитви
на квітень 98
Намір Апостольства молитви
на травень 100
К'яра Любіх
"Слово життя" 101
Ольга Крак
Вірмо Богу, а не екстрасенсам 103
Витяги з резолюції, прийнятої учасниками
конференції "Вірмо Богу, а не
екстрасенсам" 104
Повернення старовинної ікони у Росію 106
Папа Іван Павло II у Єгипті 107
Надія Андибур
Ювілейні святкування в Ролеві 108
о. Василь Зінько, ЧСВВ
Роздуми про Богослужження 110
брат Ігнатій Москалюк, ЧСВВ
Молитва на вервиці 111
Андрій М'ястківський
Великдень 114
о. Мелетій Батіг, ЧСВВ
Віра і молитва зберегли родину 115
Основні дати з історії українського
християнства 117
"Милосердя і час" 118
о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ
Пасха Господня 119
о. Мар'ян Чорнега, ЧСВВ
90-ліття о. Дам'яна Богуна, ЧСВВ 120
о. Василь Мендрунь, ЧСВВ
Христос Воскрес! 124
Романна Антонюк
Волинко, чому плачеш? 125
Зі святими упокой, Господи!
Отець Андрій Шагала, ЧСВВ народився
для висот 127

На обкладинці: Воскресіння Христове *(автор – Володимир Свідерський)*

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

Кросворд "ВЕЛИКОДНІЙ"

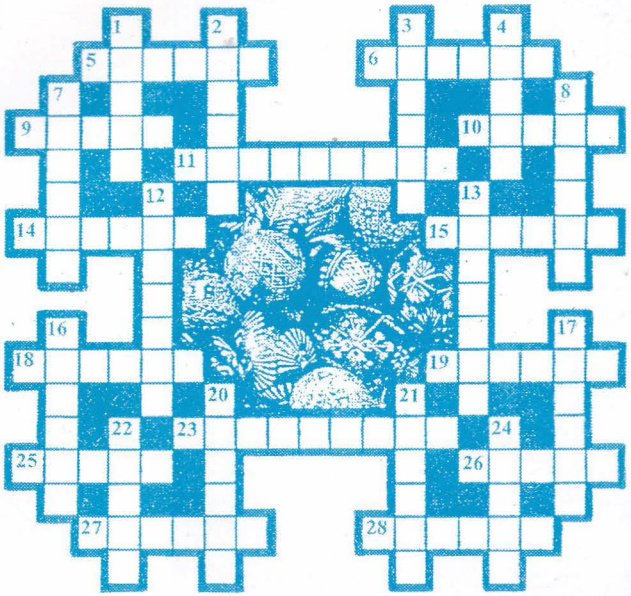

По горизонталі: 5. Син царя Соломона. 6. Український католицький місячник. 9. Відома львівська писанкарка п. Марія ... . 10. "Про Ісуса Твого Сина, каже ... із небес: Христос воскрес" (із пісні). 11. "І ось великий зчинився ..., – ангел бо Господній зійшов із неба, приступив, відкотив камінь і сів на ньому." (із Євангелія). 14. До церкви йде ... людей, Христові честь несе в поклін." (із пісні). 15. Людина, яка передбачає майбутнє. 18. Село на Львівщині, де знаходиться василіянський монастир. 19. Чеснота, протилежна гордості. 23. Місцевість у Канаді, де стоїть пам'ятник українській писанці. 25. Часопис отців Студитів. 26. Одна із Божих чеснот. 27. Релігійні пісні Старого Завіту. 28. День, коли більшість людей святять паски.

По вертикалі: 1. Чернець. 2. Багатий митар в Єрихоні, який повірив у Христа і приймав його у своєму домі. 3. Старозавітній пророк. 4. Ім'я матері римського імператора Константина Великого. 7. Ікона, на якій зображено в центрі Ісуса Христа як Царя слави, а Матір Божу і Івана Предтечу по боках. 8. Один із визначних ізраїльських суддів (з Книги Суддів). 12. "Сотник почав прославляти Бога, кажучи: "Справді цей ... був праведний". (Із Євангелія). 13. "Мир нам Сам ... приносить, мир нам небо днесь голосить, мир той Божий всі вітаймо, Ласку Божу прославляймо" (із церковної пісні). 16. Богослужбова пісня, що передає зміст певного християнського свята. 17. Промова, у давнину в Україні привітання з Великоднем. 20. "Вийшов Ісус із своїми учнями на той бік ... – потоку, де був сад." (із Св. Письма). 21. Богослужбовий заклик: "Хваліть Господа". 22. "Симона Киринея, що повертався з поля, присилували нести Його ..." (із св. Письма). 24. Ім'я однієї із сестер Лазаря.

Склала Леся ШТИКАЛО,
м. Львів

Відповіді на загадку «Бог присутній всюди», опубліковану у № 3 за 2000 рік:

1. Богун. 2. Богуш. 3. Богдан. 4. Богота. 5. Богемія. 6. Богатир. 7. Богослов. 8. Богуслав. 9. Богодухів. 10. Богоматір. 11. Богданович. 12. Богуславка. 13. «Богогласник». 14. Богослужіння.

УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ

В нашому народі з давніх-давен зберігся чудовий звичай: розписувати писанки до Великодніх свят. Українська писанка має давню історію. Про писанки і крашанки існує багато легенд і переказів. Глибоку символіку має червона крашанка. Вона є символом нашого спасіння через кров Ісуса Христа.

Писанки ще наші предки вважали оберегами родини, символами добра і сонця. Сонце є символом Бога. Орнаменти на яйцях були просто малюнками, кожна його деталь містила глибоку символіку. При написанні писанок широко використовується коло, сонце. Сонце може мати вигляд восьмикутної зірки, зорі чи квітки. Трикутник є символом Пресвятої Трійці. Широко використовуються різноманітні рослинні та тваринні орнаменти. У стародавні часи серед українців символом життя вважався хрест. Згодом він малювався на писанках, тобто став символом розп'яття Ісуса Христа.

Писанку дарують один-одному на Великдень на знак любові, дружби, радості, вітаючись урочисто «Христос Воскрес!»